

Campus Crusade for Christ

Crusade voor wie?

Biblical Discernment Ministries - 10/2003

<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/Psychology/ccc/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, intro, plaatjes en voetnoten door M.V.

De internationale organisatie Campus Crusade for Christ is in Nederland vertegenwoordigd door **Stichting Agapè** (vroeger bekend als *Instituut voor Evangelisatie*). Het is een Nederlandse zendingsorganisatie van christenen uit verschillende kerken. Link: <http://www.agape.nl/>

Ieder christen zou dit artikel moeten lezen want het geeft een globaal beeld van hoe een groot spectrum van het verderf zich heeft uitgezaaid, en nog uitzaait, via een hele reeks collaborateurs die hier met name genoemd worden.

► Campus Crusade for Christ International (CCC) werd gesticht in 1951 op de campus van de University of California, Los Angeles (UCLA) door de toen 29-jarige Bill Bright (1921-2003), die in die tijd een seminarist was aan het neo-evangelicale Fuller Theological Seminary. Bright groeide op in Coweta, Oklahoma, en was een succesrijk zakenman met een oliemaatschappij en een soort van voedingsbedrijf, voordat hij naar het seminarie ging. Bright was lid van, en ging naar een kerk die aangesloten was bij de ultra-liberale, lesbiennes-aanstellende Presbyterian Church USA (PCUSA). De bediening werd overgedragen aan Steve Douglass in 2001 toen Bright's gezondheid achteruitging. Bright stierf in juli 2003 aan pulmonaire fibrose.¹

Bill Bright, 1921-2003

Volgens Bright communiceerde God direct met hem over het oprichten van Campus Crusade. Bright beweerde een “overstelpende *impressie* dat de Heer een rol met instructies heeft onthuld” ontvangen te hebben. “Hij moest de Grote Opdracht helpen uitvoeren op de campussen van de natie en in de wereld... Bill Bright wist dat het een opdracht van God was”. Bright vergeleek zijn “impressie” van God met die “welke de apostel Paulus ervoer op zijn weg naar Damascus ... God beval mij om mijn leven te besteden aan het helpen vervullen van de Grote Opdracht in deze generatie”. Bright beweerde later nog meer inzichten gekregen te hebben “voor de toepassing van het oorspronkelijke visioen ... mijn hart was gevuld met lofprijzing en dankbaarheid tot de Heer voor deze merkwaardige openbaring over wat ik moest doen met mijn leven ...”. Kort na het ontvangen van zijn boodschap van God, sprak God ook met een van Bright's professoren aan Fuller: “Dr. [Wilbur M.] Smith ... had de letters ‘CCC’ gekribbeld. Hij verklaarde dat God inderdaad de naam voor mijn visie had voorzien”. (onderstreping toegevoegd). (Alle citaten komen uit *Come Help Change the World*, pp. 1, 26-27).

► CCC is nu gelokaliseerd in Orlando, Florida, en opereert in meer dan 60 niche-bedieningen in 191 landen. CCC focust op erg diverse groepen zoals studenten, zakenverantwoordelijken, atleten en militair personeel. De inkomsten van CCC in 2002 bedroegen \$374 miljoen (de grootste bediening in de VS), waardoor ze aanwezig zijn in meer dan 650 VS-campussen en 470 campussen overzee. CCC heeft 26.000 voltijdse medewerkers en meer dan 225.000 vrijwilligers. (Gerapporteerd in de 21-7-2003, *The Times*, Associated Press; en de 28-7-2003, *Christian News*). De belangrijkste bedieningsinspanningen zijn:

- College Life
- High Schools

¹ Pulmonaire fibrose: een bepaalde longaandoening.

- Lay Evangelism Training -- Lay Institute for Evangelism (for individuals & churches).
- Military -- COME (Conference on Military Evangelism).
- Athletics -- AIA (Athletes in Action).
- Mass Media -- publications (formerly-owned "Here's Life Publishers")/ audiovisuals (the "Jesus film")/radio & television/correspondence.
- Mass Evangelism -- New Life 2000.

Jarenlang heeft Bright beweerd dat de sleutel tot groei van CCC het gebruik is geweest van "spirituele vermenigvuldiging": het inzetten van populaire studenten, directeurs en politieke leiders om het evangelie te verspreiden. (Volgens Bright's raming hielp CCC ten minste twee miljard mensen te bereiken met het evangelie). De strategie van Bright en CCC was er een van massa-marketing. Bright was een zakenman. Zijn scherpzinnige zakenneus moedigde hem aan om spiritualiteit te verenigen met marketingprincipes: "Bright begrijpt Amerika's appetijt voor een simpele boodschap die een ongeunstelde aantrekkingskracht heeft. Zijn evangeliepresentatie die hij uitgewerkt heeft kon daarom in massa geproduceerd en vlot verspreid worden" (14-7-1997, *Christianity Today*), geen model van Bijbels Christendom te noemen.

Maar CCC is een parakerk-organisatie die geen bijbels gezag heeft. Per definitie is een parakerk-organisatie het werk van mensen die trachten iets te bereiken wat kerken geboden worden te doen in de Schrift. We moeten een organisatie in vraag stellen die *buiten* de kerk (parakerk) objectieven najaagt die door God zijn opgedragen aan de normale, goed functionerende lokale kerk in al haar delen, in het bijzonder voor de evangelisatie van de verlorenen. Al te dikwijls eindigt iets wat opgericht werd om lokale kerken te *assisteren* in een mededinging en introductie van onschriftuurlijke filosofieën en praktijken.

► Alle CCC-stafmedewerkers zorgen voor hun eigen inkomen, waarvan 12% naar CCC gekanaliseerd wordt. Bill and Vonette Bright zorgden ook voor hun eigen inkomen en verdienden samen \$48.000. Bright deed afstand van zijn Templeton prijsgeld (meer dan \$1 miljoen) met het doel de ontwikkeling van een bidden en vasten bediening (Zie later in dit rapport voor details). Hij stond ook \$50.000 af van zijn pensioenfonds om een opleidingscentrum te helpen opstarten in Moskou. Alle royalty's van zijn 50+ boeken gingen naar CCC; Hij accepteerde geen sprekersgeld en had geen spaarrekening. De luxueuze flat waar de Bright's in leefden werd aan CCC geschonken (terwijl zij \$1.000 huur betaalden). Zij bezaten geen auto of eigendommen (14-7-1997, *Christianity Today*). Als het afstand doen van bezittingen een stoel zou kunnen opleveren op het bruiloftsmaal van het Lam, dan zouden Bill en Vonette Bright op de eerste rij zitten.

► Na CCC's zozegde bovennatuurlijke begin, lijfde Bright een hele troep in van neo-evangelicale compromitteurs als zijn bijzondere adviseurs, inbegrepen Dan Fuller en Billy Graham. CCC is een zeer oecumenische organisatie geworden, waardoor men zich kan afvragen waarom CCC verweekeld zou willen zijn met andere denominaties die een vals evangelie prediken. Elke organisatie die samenwerkt met andere organisaties die een vals evangelie brengen, geven niet enkel goedkeuring aan zo'n vals evangelie (2 Johannes 9-11) maar zullen meehelpen aan de oprichting van een organisatie die leidt naar de ene wereldkerk, beschreven in Openbaring 17. Hierna enkele voorbeelden van het oecumenisme van CCC:

a. In de John Ankerberg show van 30-9-1990, interviewde Ankerberg Bil Bright en de directeur van *The Jesus Film* project, Paul Eshleman. In het beschrijven van de oecumenische supporters van *The Jesus Film*, stelde Bright dat kerken van alle denominaties de film ondersteunen: "... niet CCC-kerken; wij hebben er geen. Wij werken samen met kerken van alle denominaties en alle zendingsgroepen". Eshleman echode Bright: "De voldoening schenkende zaak voor mij is het feit dat me in staat waren samen te werken met 227 verschillende christelijke organisaties en kerken -- Christian Missionary Alliance, de Southern Baptists, de Katholieke Kerk -- vele verschillende kerken die de film vertonen als een middel om gewoon te zeggen: 'dit is Jezus'. Hij zegt: 'Wanneer Ik verhoogd zal zijn, zal Ik alle mensen naar Mij toetrekken'. Wanneer je Jezus verhoogt, dan trekt Hij mensen". (Nadruk toegevoegd).

b. In een fondsenwervende brochure voor Morris Cerullo was Bill Bright een van de "vreugdevolle" onderschrijvers van het schema dat gebaseerd was op het charismatische name-it-and-claim-it/positive confession/gezondheid en voorspoed evangelie. (Cerullo is een faith-healing,

tekenen en wonderen, demonen uitdrijvende charismaat). (Verslag in de 1-3-1991, *Calvary Contender*).

c. Bill Bright sprak van het “grote werk” van God “in zowel de Rooms-katholieke als Protestantse gemeenschappen ...” Toen FEA’s *Foundation* redacteur, M.H. Reynolds, Bright vroeg hoe hij bijbels kon rechtvaardigen Rooms-katholieken te hebben in de staf van CCC, en met hen samen te werken in evangelisatie, antwoordde Bright: “Ik kan met iedereen samenwerken die Jezus Heer noemt”. (Eigenaardig, Jezus kon dat niet - Mattheüs 7:21-23. Toen Bright hierop werd gewezen, gaf hij geen antwoord en wandelde hij in stilte de kamer uit). Mormonen, Moonies en vele andere culten noemen ook Jezus Heer; zou Bill Bright ook samen met hen willen evangeliseren? (Verslag in *CIB Bulletin*, p. 2., dd. juli 1991).

d. Leiders van CCC en World Literature Crusade werkten samen met charismatische “evangelisten” Charles en Frances Hunter (de “Happy Hunters”) in een deur-aan-deur “religieuze census” in Honduras. Het deur-aan-deur programma werd geïncorporeerd in de Hunter’s hun “Healing Explosion” meetings. (Charles en Frances Hunter leren dat alle christenen bevolen worden in tongen te spreken en de zieken te genezen - een valse leer gecombineerd met pseudo-evangelisatie!) (Verslag in *Fundamentalist Digest* van maart-april 1992).

e. De CoMISSION is een coalitie van meer dan 60 neo-evangelicale groepen, voorgezeten door Bruce Wilkinson, het oecumenische hoofd van Walk Thru The Bible Ministries. Andere leden zijn o.a.: **Campus Crusade**, Wheaton, Navigators, Cedarville, Moody Bible Institute, Youth For Christ, Church of God, In Touch (Charles Stanley), en Biola. Het doel van de CoMISSION was vrijwilligers te rekruteren voor fondsenwerving om een jaar Russische leraars christelijke ethiek en moraliteit te onderrichten (“Character Education”). De CoMission had de onderschrijving van de Russische Orthodoxe Kerk. Het project moest overgedragen worden aan Russisch leiderschap tegen 1997. Een 22-11-1996 document van de Navigators CoMISSION stelde de gedragslijn vast voor de omgang met leerstellige diversiteit: “alle CoMISSION organisaties en individuen moeten instemmen met het Lausanne Covenant. Dit voorziet in grote gemeenschappelijkheid. CoMISSION opleiding focust op wat we gemeen hebben en wat we elkaar te bieden hebben, niet op verschillen in doctrines, tradities of grijze gebieden”. Het Graham/Stott Lausanne Covenant is zwak op het vlak van bijbelse inerrantie (1-7-1993 & 15-1-1997, *Calvary Contender*).

f. Bright vastte 40 dagen tijdens de zomer van 1994, tijdens welke hij beweerde een “profetie van God” gekregen te hebben dat er een machtige revival op komst is. Hij deed dan een oproep aan honderden liberalen, charismaten en new-evangelicals om samen te komen in Orlando van 5-12-1994 tot 7-12-1994 om te vasten en te bidden voor een revival. Er werd een Invitation Committee gevormd van een ratjetoe van 72 liberalen, new-evangelicals en charismaten. Inbegrepen waren: Robert Schuller, Charles Colson, E.V. Hill, Jack Hayford, James Dobson, W.A. Criswell, Charles Stanley, Paul Crouch, Luis Palau, Bill Gothard, Pat Robertson, Kay Arthur, en Larry Burkett. Bright riep op tot “een grote zin voor urgentie om de handen in elkaar te slaan en verenigd God om hulp te vragen in de geest van koning Josafat (2 Kronieken 20)”. Dit oecumenische “de handen in elkaar te slaan” is inderdaad in de “geest van Josafat”, maar dan wel de Josafat van 2 Kronieken 18 (in plaats van 2 Kron. 20) waar hij een verbond aanging met de boze koning Achab en zo de toorn van God opliep. (Verslag in *Calvary Contender* van 15-11-1994). (Mission America is de paraplu waaronder deze oecumenisten samenkomen, met daarin de Billy Graham Evangelistic Association en Campus Crusade for Christ, samen met vele andere kerken en parakerkorganisaties. Het is een programma van oecumenische evangelisatie zoals beoefend door deze groepen. De filosofie is duidelijk: HET DOEL WETTIGT DE MIDDELEN. Deze “christelijke” vorm van pragmatisme zet bijbelse waarheid aan de kant zodat er samengewerkt kan worden [Ralph Colas Fasting & Prayer conference report]).

Een andere driedaagse “Vasten & Gebed” conferentie werd gehouden in Los Angeles dd. 11-95 en trok 3.500 “evangelicals” en charismaten. Het Invitation/Host Committee voor deze gebeurtenis bevatte de meesten van hen die hierboven genoemd zijn, plus Dick Eastman, Chuck Smith, Bill McCartney (Promise Keepers), Tim & Beverly LaHaye, Shirley Dobson, Paul Cedar (E-Free), Ted Engstrom (World Vision), Joseph Stowell (Moody), en Joseph Aldrich (Multnomah).

Een derde conferentie werd gehouden van 14-11 tot 16-11-1996 in St. Louis. Nieuwe toevoegingen aan het Host Committee waren o.a. Max Lucado, Henry Blackaby, Loren Cunningham (YWAM; volg de link), Greg Laurie, Dennis Rainey, Randy Phillips (Promise Keepers), Josh McDowell, D. James Kennedy, Howard Hendricks, en Neil Anderson. (Toen Bright op de conferentie sprak, was het zijn 15de dag van zijn 40 dagen vasten. Vasten werd op hetzelfde niveau van belangrijkheid geplaatst als gebed. Het werd eerder een publieke dan een private materie. Zij die gevast hadden werden geïnterviewd opdat hun getuigenis openbaar zou zijn. Terwijl 2 Kronieken 7:14 dikwijls werd geciteerd, wordt daar nergens vasten genoemd of verondersteld). (Conferenties werden sindsdien elk jaar gehouden, maar er is een onzekere toekomst wegens Bill Bright's terugtrekking uit CCC, sinds augustus 2001, en zijn dood in 2003).

g. Er werden grote plannen gemaakt voor het vieren van het jaar 2000. Men maakte er een World Year of Thanksgiving, een wereldjaar van global ecumenism, enz., van. New Ager Jay Gary, die vele jaren actief was in evangelische kringen (**Campus Crusade**, Lausanne, etc.) lanceerde in 1991 BEGIN of Celebration 2000, een netwerk dat leek te voorzien in een link tussen global spiritualists zoals Robert Muller en zogenaamde evangelische christenen (2-1995, *Signal*). Muller, een voormalige UN assistant Secretary-General, noemt zichzelf een katholiek maar is fundamenteel een new age hindoe-katholiek. Gary noemt Muller een "sleutelfiguur" voor BEGIN. Gary spreekt positief over vele radicale afvalligen en New Agers in zijn *Star of 2000* boek. Maar zijn boek werd onderschreven door Bill Bright. Hij wil een "global birthday party" geven in het jaar 2000 als een geschenk aan Christus; maar zijn "Christus" is een namaaksel (15-3-1995, *Calvary Contender*). [In 4-1995, na geconfronteerd te zijn met de new-age van Gary's boek, en gevraagd om zijn onderschrijving terug te trekken, onderschreef Bill Bright in plaats daarvan opnieuw het boek, en zei: "... de Christus die Jay Gary doorheen zijn boek verheft is inderdaad de Christus van de evangeliën, het kruis, de opstanding, de Brieven en de Openbaring. ... Jay Gary's referenties onderschrijven geen new age denken. ... IK WENS MIJN ONDERSCHRIJVING VAN HET BOEK OPNIEUW TE BEVESTIGEN" (Fax van Bill Bright, gedateerd 26-4-1996). Zie later in dit rapport meer over Jay Gary].

h. Al zo vroeg als in 1969 zei Bill Bright: "Wij vallen de Roomse Kerk niet aan. Wij geloven dat God daarin een machtig werk doet en Hij zal zonder twijfel miljoenen Rooms-katholieken aanwenden om te helpen de wereld te evangeliseren" (*The Past & Times Star*, Cincinnati, Ohio, 30-8-1969). Er was ook "Explo '72" in Dallas; "Key '73 Evangelism" waarin Rooms-katholieken, Orthodoxen, oecumenisten, evangelicals en charismaten samen deelnamen; en "Explo '74" in Zuid-Korea, allemaal georganiseerd door Bill Bright. Op Billy Graham's Amsterdam 1986 conference, zei Bright: "Er was een tijd dat protestanten en katholieken niets met elkaar wilden te maken hebben. Maar vandaag is de Geest van God zo werkzaam in zowel katholieke als protestantse gemeenschappen dat ik me erg thuis voel waar ook Jezus Christus wordt vereerd" (juli-augustus 1986, *Foundation* magazine). Bright werd ondervraagd over katholieke en orthodoxe betrokkenheid op de Amsterdam 1986 conferentie. Zijn antwoord was: "De Heilige Geest van God doet iets unieks in de meeste grote denominaties -- presbyterianen, baptisten, methodisten, rooms-katholieken ... Ik denk dat er in alle denominaties een terugkeer is naar het nieuwtestamentische geloof" (nov.-dec. 1991, *Foundation* magazine).

i. Campus Crusade heeft ook katholieken in dienst. In een interview met *Wittenberg Door*, juni-juli 1978, noteerde Richard Quebede: "In Ierland is Campus Crusade geregistreerd als een religieuze orde ... En zij werken geheel binnen de katholieke kerk samen met katholieken omdat er niemand anders is om mee te werken". Niet enkel was Bright een van de leidende organisatoren van oecumenische samenkomsten, maar hij was ook betrokken in de beslissingen voor katholieke participatie in deze conferenties. Bright's "Here's Life America" crusade in 1976 had katholieke participatie. In de 12-12-1986 uitgave van *Christianity Today*, onderschreef Bill Bright de film *The Mission*, die gaat over katholieke missionarissen. Bright noemde de film "een triomferende film met een levensveranderende boodschap die uw leven zal verrijken in de komende jaren". Bright participeerde in de publicatie van een reeks boeken over evangelisatie, mede gesponsord door Tyndale House en de Paulist National Catholic Evangelization Association. Het eerste boek van de reeks, *What Christians Can Learn from One Another About Evangelizing*

Adults, bevatte artikels van Bill Bright, paus Johannes II, aartsbisschop Joseph Bernardin, en anderen. (Bron: 3-1997, FBIS).

j. Voormalig belijdend bijbelgelovige evangelical dr. Jack Van Impe prijst nu de paus en accepteert diegenen als broeders waarvoor hij voordien waarschuwde. In een brief van 21-3-1994 zegt hij: "Het meest denderende nieuws in de 2000 jaren Christendom zal onthuld worden door de 264ste paus op onze nieuwe video ...". Op deze 98-minuten durende video ("Pope John Paul: Startling Revelations"), prijst Van Impe de paus. Aan het eind van de brief zegt Van Impe: "Dr. Bill Bright, de leider van Campus Crusade, verzocht ons om onze eerdere 20-minuten versie te vertonen aan de duizenden die samengekomen zijn voor een jeugdconferentie" 15-4-1994, *Calvary Contender*).

k. Elk jaar sinds minstens 1980 was Bill Bright een sleutelorganisator en sponsor van de "Washington for Jesus" vieringen, waaraan deelnamen katholieke priesters, zevendedags-adventisten, zij die de Drie-eenheid ontkennen (de United Pentecostal Church), en andere onschriftuurlijke oecumenisten. De eerste "Washington for Jesus" conferentie in 1-1980, voerden Robert Schuller; charismatics Jim Bakker, Demos Shakarian, en Pat Robertson op; maar ook katholieke priesters zoals John Bertolucci, John Randall, en Michael Scanlon (*Flirting With Rome; Vol. 2*).

l. Bright was een lid van het National Honorary Committee van Clement Stone's Religious Heritage of America (RHA). Stone, een 33ste graads vrijmetselaar, is een promotor van de occulte theorie dat God een metafysische kracht is waarop men zich kan aansluiten (*The Seduction of Christianity*, p. 28). Stone was de financiële en inspirationale kracht direct achter de bediening van wijlen Norman Vincent Peale, en direct achter die van Robert Schuller.

m. CCC's International Committee of Reference omvat 33ste graads vrijmetselaar Roy Rogers, Johnny Cash, charismaat David Yonggi Cho, new ager Jay Gary, 33ste graads vrijmetselaar en U.S. Senator Jesse Helms, "Christelijke" rock zanger Michael W. Smith, paus-prijzer Jack Van Impe, en vele anderen van hetzelfde soort.

n. Paus Johannes Paulus II bezocht New York op 7-10-1995 en las de mis in Central Park. Privé-ontmoetingen met de paus waren er voor **Bill Bright**, Pat Robertson, en Chuck Colson (1-12-1995, *Calvary Contender*).

o. Op de 55ste National Association of Evangelicals (NAE) Convention's Evangelism & Home Mission Association banket, zei Bill Bright: "God heeft me verzekerd dat er een revival op komst is. Wij presbyterianen krijgen gewoonlijk geen speciale openbaringen van God, maar ik wel". Hij voegde eraan toe: "52 jaar geleden, toen ik een geloofsbelijdenis aflegde, waren de muren erg hoog tussen de denominaties, maar dit alles is veranderd, omdat er nu een geest van liefde en harmonie is tussen deze denominaties. CCC is deelgenoot met 500 missionaire groepen rond de wereld, en, door bidden en vasten, gebeuren er wonderen". Bright sprak van een boek dat CCC aan het uitgeven was met daarin een lijst van degenen die gevestigd hebben en van de wonderen die werkelijkheid werden omdat zij vastten (Ralph Colas' 1997 rapport van de 55ste jaarlijkse NAE Convention).

p. Bright schudde de hand van katholieke priesters, joodse rabbijnen, liberale protestantse dominees, moslimleiders, en andere valse evangelisten op een "Summit of Faith" in Tallahassee, Florida, 7-12-2000. Het 2 uur durende evenement werd gecoördineerd door Jim Towey, een katholiek die "Awakening 2000" organiseerde, een programma dat "geestelijke vernieuwing in Florida beloofde". Towey is een voormalige vrijwilliger voor Moeder Theresa. Meer dan 50 religieuze leiders woonden de "Summit of Faith" bij. Bright was een van de sprekers op het evenement. Hij zei: "We moeten terugkeren naar de God van onze vaders. Er is niemand anders die ons kan helpen". Hij had gelijk, maar hij verwarde de waarheid met zijn onbijbelse oecumenische avonturen en zijn weigering om valse evangeliën af te wijzen (8-10-2000, FBIS).

q. De "Beyond All Limits" pastor's conferentie, werd gehouden in Orlando, FL, jan. 17-19-2002. Bill Bright had de visie hiervoor. Het doel was tweevoudig: 1. de 5000 pastors bedienen, vergaderd in de First Baptist Church, en 2. een nieuw internetprogramma lanceren voor het opleiden van pastors voor het nieuwe millennium: het Global Pastors Network (GPN). Het ambitieuze plan om te netwerken (samengaan in gelijke gemeenschap, bediening en voornemen) en

virtueel elke christelijke werker in de wereld op te leiden, door middel van internet- en satelliet-technologie in het volgende decennium, was indrukwekkend. Het voorgestelde wereldomvattende synergetische² kerkmodel, is een oecumenisch gestijld netwerk van kerken en bedieningen waar leerstellige onderwerpen opzij gezet werden, en allen die zeggen Jezus lief te hebben zullen samenwerken om de wereld voor Christus te winnen. Sprekers waren o.a. Jerry Falwell, Joe Stowell, Gary Smalley, Rick Warren, en Joseph Trask. Ook charismaten waren goed vertegenwoordigd (Jack Hayford, en PK's Bill McCartney) en legden de nadruk op de noodzaak dat er geen verdeeldheid zou zijn tussen alle christenen. De bovengenoemde sprekers en de volgende bedieningen maken deel uit van de 200 reeds toegewijden aan het GPN: Kay Arthur, Henry Blackaby, Bill Bright, Chuck Colson, Jim Cymbala, James Dobson, John Hagee, David Jeremiah, John Kilpatrick, Erwin Lutzer, Chuck Swindoll, en Bruce Wilkinson. Een conferentieleider zei: "In de toekomst zullen pastors die niet netwerken, niet meer werken" (Verslag in de 5-2002 *Calvary Contender*).

► Op een persconferentie op 29-3-1994 werd een oecumenische verklaring aangekondigd met de titel: "Evangelicals en katholieken samen: de christelijke missie in het Derde Millennium" (ECT). De onderhandelingen naar de verklaring toe werden geïnitieerd in september 1992 door Chuck Colson en Richard Neuhaus (voormalig lutheraans dominee die katholiek priester werd) onder de auspiciën van het oecumenisch en theologisch liberale Institute on Religion and Public Life (met Neuhaus aan het hoofd). De verklaring begint met: "Wij zijn evangelische protestanten en rooms-katholieken die door gebed, studie en discussie geleid werden tot gemeenschappelijke overtuigingen over christelijk geloof en missie". Vanaf daar gaat het bergafwaarts. De coalitie riep op tot het beëindigen van agressief proseliteren van elkaars kudden (in feite een wederzijds non-agressie pact), en zij beleden zelfs hun verleden zonden tegen eenheid.

De verklaring zegt: "Allen die Christus als Heer en Redder accepteren zijn broeders en zusters in Christus". Dit negeert gerieflijk het feit dat katholieken hun valse evangelie van werken-redding uithuwelijken! In een onthullende erkenning van wat deze groepen samenbracht, zeiden sommige ondertekenaars dat het de ervaring was van samen aanbidden in de charismatische beweging en samenwerken in politieke zaken zoals anti-abortus [Moral Majority bijvoorbeeld]. In feite beoordeelde één schrijver correct dat de verklaring "neerkomt op een wapenstilstand in theologische zaken zodat de partijen kunnen doorgaan met samen te werken in politieke zaken".

Veertig mensen tekenden of onderschreven het document, inbegrepen **Bill Bright**, J.I. Packer, Pat Robertson, Os Guinness, en Mark Noll (een historicus aan Wheaton College die zei: "Evangelicals kunnen niet langer katholieken als boemannen of antichristen beschouwen"). Katholieke onderschrijvers omvatten zes priesters, drie bisschoppen, een aartsbisschop en een kardinaal.

In een personeelsbrief van CCC dd. 15-4-1994, verdedigt Bright zijn ondertekening van het ECT document omdat CCC eerder "nooit iemand geproseliteerd" heeft, en omdat "er vele godvruchtige katholieken zijn die toegewijd zijn aan het helpen vervullen van de Grote Opdracht van onze Heer. Wij kunnen samenwerken met velen van deze wonderlijke medegelovigen om de taak te vervullen zonder onze bijbelse verbintenissen te compromitteren". Verbazingwekkend, ons wordt gevraagd te geloven dat de reformatoren misleid waren; dat zowat alle actieve katholieken vandaag gered zijn maar het niet weten; de tientallen miljoenen katholieken die sindsdien Christus hebben ontvangen door geloof alleen, en de katholieke kerk verlaten hebben, ook bedrogen werden; en de hele evangelische kerk van vandaag is evenzo misleid over wat het betekent een ware christen te zijn. Colson, Robertson, **Bright**, e.a., hebben zowel de geschiedenis als de leer herzien. De officiële straf van de katholieke kerk voor het verklaren dat men is gered en weet dat men eeuwig leven heeft, is excommunicatie. De kern van het evangelie die evangelicals bevestigen, wordt ontkend door het katholicisme in al zijn geloofsbelijdenissen, catechismussen, canons en decreten en dogma's, en zij die ze durven te bevestigen zijn "vervloekt" (5-1994, *The Berean Call*).

Velen hebben Bill Bright opgeroepen zijn positie jegens de ECT te herroepen, maar hij weigerde dat te doen: "Er zijn tientallen miljoenen ware gelovigen onder katholieken die niet geloven dat redding iets is waar je voor kan werken. Velen zijn hervormers, zoals Luther". In het vroege jaar

---

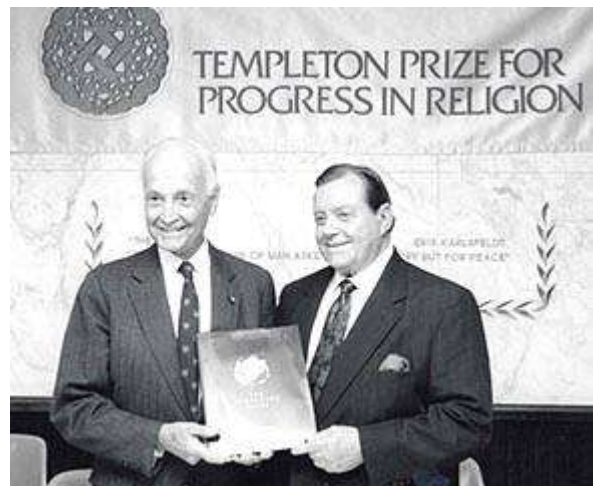
² Synergie: samenwerking die tot een beter resultaat leidt dan wanneer ieder afzonderlijk werkt.

1995 ontving een belangrijke bediening, die gespecialiseerd is in het evangeliseren van katholieken, een brief van Bill Bright's dienst die zei: "tientallen miljoenen katholieken zouden naar de hel gegaan zijn die nu gered zullen worden omdat hij [Bright] de verklaring [het ECT] ondertekende". Daarna in november 1997 ondertekende Bright het zelfs nog bedrieglijkere "Evangelicals and Catholics II" document, dat de foute naam droeg van "De gave van redding".

► In 1987, stichtte **Bill Bright** een "breed gefundeerde coalitie van denominaties en grote christelijke leiders" met de naam *New Life 2000*. Billy Graham is de erevoorzitter van een adviesraad van 1000 belangrijke belijdende christenen. Deze "christelijke" leiders omvatten James Dobson van Focus on the Family, James Kennedy van Coral Ridge Ministries, Charles Stanley, en Ted Engstrom, stichter van World Vision en handelend voorzitter van de commissie. Jay Gary is een auteur, adviseur en partner met new age occultist Robert Muller. (Gary promoot op directe wijze de filosofieën van het Wereldparlement van Religies, de Verenigde Naties agenda voor opleiding via Robert Muller's Global Core leerplan, en Global 2000, een plan met doelstellingen zoals de vermindering van de wereldbevolking tegen het jaar 2000. In een bestseller getiteld *Megatrends 2000*, onderschreven door Gary/Muller's nieuwsbrief, alsook door new ager Marilyn Ferguson, wijdt de auteur een heel hoofdstuk aan religie en spreekt hij gunstig over new age perspectieven). Gary is ook communicatieconsulent bij *New Life 2000*, Campus Crusade's A.D. 2000 tegenhanger. Rome heeft in feite zijn eigen tak van A.D. 2000 met de naam "Evangelisatie 2000".

► In maart 1996 werd Bill Bright gekozen door een comité dat bestond uit leiders van 's werelds vijf belangrijkste religies (hindoeïsme, boeddhisme, islam, judaïsme en christendom) als de 26ste ontvanger van de miljoen dollar "John M. Templeton prijs voor Vooruitgang in Religie". (De "prijs" werd ingesteld in 1972 door new age pantheïst/mind-science universalist/beleggingsgoeroe John Marks Templeton). De 1996 prijs was eigenlijk 700.000 Britse ponden, het equivalent van ongeveer \$1,07 miljoen, en werd overhandigd aan Bright op 8-5-1996 in Buckingham Palace. Bright beloofde het geld te zullen gebruiken om het vasten te promoten onder christenen.

Templeton, alhoewel hij alle religies eert, bewaart zijn sterkste lofbetuiging voor de twee ergste hedendaagse antichristelijke culten: Unity School of Christianity en de Church of Religious Science. Hij beveelt hen aan omdat zij de mens beschouwen als "an expanding idea in the mind of God", en voor het streven naar "vooruitgang" in religie omdat "als de geest vooruitgaat [evolueert], de oude vormen [van religie] sterven...". Kennelijk zou iemand oneerlijk zijn wanneer hij de Templeton Prize for Progress zou accepteren als hij niet geheel eensgezind zou zijn met zijn doelstellingen en de geloofspunten erachter. Zou het ontvangen van de prijs door enig individu niet een onderschrijving betekenen van wat de prijs vertegenwoordigt in de geest van zijn stichter? Hoe zou enige ontvanger onwetendheid als excuus kunnen aanwenden terwijl Templeton's neo-paganistische zienswijzen al jaren breed gepubliceerd zijn? Tracht u eens in te beelden dat Daniël een oecumenische prijs zou accepteren van de magiërs van Babylon, of Jezus van heidense leiders van Zijn tijd! (5-1996, *The Berean Call*).

Misschien werd Bright uitgekozen voor deze hoge "eer" wegens zijn toewijding aan de oecumenische beweging. [Bright zei ooit eens: "als zij moslims, hindoes, boeddhisten, joden, en welke ook zijn, dan trachten we zelfs niet andere religies naar beneden te halen. Wij verkondigen gewoon de waarheid zoals we die kennen" (18-3-1996, *Christian News*, p. 15)]. Eerdere Templeton Prijs ontvangers waren goede oecumenisten: "Mother" Teresa, Charles Colson, en Billy Graham. Andere verleden ontvangers zijn o.a. India's hindoe-goeroe Baba Amte; de Japanse boeddhistische leraar en stichter van 's werelds grootste boeddhistische lekenorganisatie Nikkyo Niwano; de secretaris-generaal van het World Muslim Congress Dr. Inamulla Khan; evolutionist Alister Hardy; unitariër Ralph Burhoe; de voormalige president van India (Sarvepalli Radhakrishnan), die de prijs kreeg voor zijn bijdrage aan het hindoeïsme; de Dalai Lama; en atheïst Paul Davies, een mathematische

natuurkundige gekend voor zijn onderzoek om de kloof te overbruggen tussen wetenschap en religie.

► Wat is het evangelie bij CCC? -- *Ten Basic Steps toward Christian Maturity* -- Campus Crusade's easy-believism en Arminiaans-type evangelie komt duidelijk naar voor in deze boekjes -- Het *Step 1* boekje in deze reeks stelt vleeselijkheid als een mogelijk *permanente* levensstijl voor een christen (pp. 14-17); Het *Step 3* boekje heeft een lang artikel over de Heilige Geest door Bill Bright dat opnieuw de vleeselijke christelijke levensstijl aanneemt (zoals ook het *Step 7* boekje). Het verwonderlijke aan deze zwakke tiendelige reeks boekjes is dat Bright beweerde de "waarheden" daar in **direct van God** ontvangen te hebben!:

"Toen ik me omkeerde om te slapen, merkte ik dat mijn geest overstroomd was met de waarheden over de Heilige Geest. Bang dat ik ze zou vergeten als ik ze niet opschreef, stond ik op voor een potlood en papier en vond verscheidene hemdkartonnen. Na de kartonnen beschreven te hebben vond ik wat bruin inpakpapier en bleef furieus verder schrijven. Die nacht gaf God me de waarheden over de Persoon en het werk van de Heilige Geest die fundamenteel geweest zijn voor de bediening van Campus Crusade for Christ doorheen de jaren. Dit materiaal is nu geïncorporeerd in onze bijbelstudie cursus *Ten Basic Steps toward Christian Maturity*, die gebruikt wordt door vele kerken en verschillende christelijke organisaties over de wereld heen. Dit revolutionaire concept over hoe vervuld te worden met de Heilige Geest is gecondenseerd in een klein boekje, te vergelijken met de Vier Geestelijke Wetten [volg de link] en is getiteld: 'Hebt u de wonderlijke ontdekking gedaan van een Geest-vervuld leven?' Dit boekje wordt gebruikt door vele duizenden christenen over de hele wereld om *vleeselijke christenen te leiden naar een overvloedig en vruchtbaar leven in de Geest* alsook om nieuwe christenen hun geestelijk erfgoed in Christus te helpen begrijpen. Zoals de Vier Geestelijke Wetten heeft deze kleine presentatie over de bediening van de Heilige Geest revolutionaire resultaten" (*Come Help Change the World*, pp. 49-50).

► De Vier Geestelijke Wetten was een traktaatje [zie rechts] dat in 1956 ontwikkeld werd door Bill Bright bij CCC en wordt vandaag nog steeds extensief gebruikt (2,5 miljard ex. gedrukt, vertaald in meer dan 200 talen). Bright verklaarde aan ons hoe door het schrijven van de Vier Geestelijke Wetten hij de punten van de evangelieboodschap herschikte om zondaars niet te beledigen:

"... reviseer de presentatie zo dat de eerste wet zou zijn: 'God houdt van u en heeft een wonderlijk plan voor uw leven' in plaats van 'U bent een zondaar en afgescheiden van God'. Wij verplaatsten de uitspraak over het feit van 's mensen zonde en afscheiding van God naar Wet 2. Zodoende startte de Vier Geestelijke Wetten met de positieve opmerking van Gods liefde ... dat God hen liefheeft en een wonderlijk plan heeft voor hun levens. Kan u denken aan een meer opwindende, wonderlijke boodschap dan deze om aan de wereld te verkondigen?" (*Come Help Change the World*, pp. 46-47).

Dit kan een "opwindende, wonderlijke boodschap" zijn, maar voor hen die verloren gaan is dit geen accurate boodschap. Gods plan met de verloren, onberouwvolle zondaars is alles behalve "wonderlijk" of "opwindend" (zie Romeinen 1:18-32 en Openbaring 20:11-15). Het benadrukken van Gods liefde ten koste van mensen op de hoogte te brengen van hun zondige, verloren toestand, is een ont-aarding van het evangelie. Dit kan zorgen voor een groter aantal van belijdende "bekeerlingen", maar wat voor een evangelie hebben zij in feite geloofd? Een universalistische "God houdt van iedereen" boodschap is niet het evangelie dat Paulus meedeelde in Romeinen 1:18 - 5:21.

► Bright's easy-believism (gemakkelijk geloven) evangelie kan ook geïllustreerd worden door zijn jaren '70 billboard en bumper sticker campagne met de boodschap: "I Found It" (Ik vond Het). Andermaal was Bright's bijbelkennis defectief -- niemand zoekt naar "It"! -- vergelijk Romeinen 3:9-18. Een belangrijke leider in de ontwikkeling en het design van de "I Found It" campagne heeft gezegd dat de campagne een grote mislukking was omdat ze geen blijvende vrucht opleverde. Zouden wij ooit moeten verwachten dat God een

programma zegen dat Jezus Christus reduceert tot een “It” (Het)? Om de “I Found It” campagne te rechtvaardigen zei Bright dat velen van haar bekeerlingen in de “elektrische kerk” zijn op televisie, op zondagochtend. (*Campus Crusade: Its Message and Methods*, p. 15).

► Bright had nooit een probleem met leidende vrouwen in de bediening. In feite was Bright’s geestelijke mentor in 1945 een vrouw met de naam Henrietta Mears. Bright zat jaren onder Mears’ leeraarschap, in het bijzonder door een discipelschapsgroep geleid door Mears. In 1972 werd Bright’s vrouw, Vonette, actief in CCC; zij organiseerde een gebedsbijeenkomst waarvoor zij vrouwen van over het hele land uitnodigde om samen te bidden voor de natie en, meer in het bijzonder: Explo ‘72 (7.000 vrouwen kwamen ernaar toe) en de Great Commission Prayer Crusade van 1972. Daarna kwam mevr. Bright in een nog grotere leidende rol binnen de neo-evangelische gemeenschap. Ze werd lid van het Lausanne Committee for World Evangelization en diende als voorzitter van de Intercession Working Group van 1981 tot 1990. Zij hielp het National Prayer Committee stichten en diende negen jaar als voorzitter van National Day of Prayer Task Force. Ze hielp met het ontwerp van wetgeving, goedgekeurd door beide huizen van het Congres³, dat de vaste datum regelde voor de National Day of Prayer. “Women Today International”, een dagelijks radioprogramma, is Vonette’s recentste onderneming dat “vrouwen bemoedigt en toerust in hun roepingen, in huis of professioneel” (14-7-1997, *Christianity Today*).

► Campus Crusade for Christ’s oecumenische evangelisatieprogramma’s worden wijd en zijd verspreid middels dure advertenties (over meerdere pagina’s en in kleur) in de belangrijkste evangelische en charismatische publicaties. Campus Crusade’s The Jesus Film wordt gepromoot in deze en andere advertenties, met sterk overdreven cijfers over hen die naar men meent reeds bekeerd werden door het zien van deze film.

The Jesus Film werd voor het eerst geproduceerd in 1979 en werd gefinancierd door miljardair Nelson Bunker Hunt (voor \$6 miljoen), geproduceerd door John Heyman, gedistribueerd door Warner Brothers, vertaald in 786 talen, en wordt gebruikt door meer dan 400 missie-agentschappen, bovenop CCC. (In het totaal verdiende miljardair Hunt meer dan 1 miljard dollars voor de verschillende ministries van CCC). CCC beweerde dat The Jesus Film bekeken werd door meer dan een miljard mensen in 234 landen, met meer dan 50 miljoen mensen “die beslissingen maakten voor God”. [Zelfs als dit slechts half waar zou zijn, waar zijn dan al die veranderde levens die er volgens de Bijbel zouden moeten zijn wanneer God mensen redt (2 Korinthiërs 5:17)?]. De gigantische productie en vertoning van The Jesus Film maakt integraal deel uit van CCC’s wereldomvattende evangelisatieprogramma “Come Help Change the World Through *NEW LIFE 2000*”. CCC’s New Life 2000 programma bestond uit het vertonen van The Jesus Film aan meer dan 5 miljard mensen doorheen het jaar 2000, met meer dan 1 miljard die Christus ontvingen. (Dit zou 20% bekerings succes betekenen). Bright blufte: The Jesus Film is “het meest effectieve middel voor evangelisatie in de geschiedenis van het Christendom” (*Foundation* magazine, juli-sept. 1995, p. 26). De marketing van The Jesus Film heeft geresulteerd in CCC-deelgenootschap met ± 450 religieuze groeperingen over de wereld. De film wordt genoemd:

“De meest realistische film ooit gemaakt over Jezus”. JEZUS is een opmerkelijke film met de kracht om levens te veranderen. De wonderlijke woorden van Jezus in deze video zullen uw eigen geloof vernieuwen en u helpen nieuwe inzichten te verwerven in Zijn boodschap van liefde en vergeffenis. Award-winnende producer John Heyman spendeerde vijf jaar onderzoek aan het verhaal van Christus zoals voorgesteld in het Evangelie van Lukas, om de meest accurate film te creëren die ooit gemaakt werd over Zijn leven. U zal de doop van Jezus zien, getuige zijn van vele van Zijn wonderen, Zijn lijden, Zijn kruisiging en Zijn opstanding, precies zoals weergegeven in Lukas’ Evangelie”.

In mei 1989 deed een fondsenwervende brief de volgende bijkomende claims over The Jesus Film:

“Toen Jezus de door demonen bezeten man in de film berispte, viel een man in het publiek op de grond en krijsde. Ik heb bevestigende rapporten uit India van JEZUS film teamleiders die zulke mensen naar voor brengen en door simpel gebed en geloof de demonen zagen uitgeworpen worden door de kracht van God. Ja, de film JEZUS onder de zalving van de Heilige Geest,

---

³ Congress: Senaat en Huis van Afgevaardigden in de V.S.

heeft zulke grote kracht dat zelfs de machten van Satan niet kunnen blijven luisteren naar de woorden van Jezus. Zij weten wat de film JEZUS kan doen, en zij zullen er alles aan doen om geestelijk hongerige mensen ervan te weerhouden de boodschap van het Evangelie te horen ... Leider na leider vertelde me dat deze film verreweg het sterkste middel is voor evangelisatie die ze ooit gebruikt hebben. Zij hebben de film altijd weer opnieuw vertoond, duizenden keren, met enorme resultaten. In India alleen hebben meer dan 40 miljoen mensen JEZUS gezien. Van deze hebben er meer dan 4 miljoen een beslissing aangegeven om Christus te ontvangen en te volgen. Duizenden bijbelstudies en kerken werden opgericht”.

CCC gebruikt zelfs engelen om fondsen te werven voor het The Jesus Film project! In een brief van Paul Eshleman in juni 1997, zei hij dat engelen hun vijf voertuigen droegen over hinderlijk terrein in Mozambique; en zogenaamde rovers van hun uitrusting “werden opgeschrikt door twee blinkend witte wezens, acht voet lang [= 2.44 m], zwaaiend met vlammeende zwaarden”. Hij zei: “Onze Heer intervenueerde met Zijn heilige engelen. Zult u intervenueeren met uw gebeden en gaven?”

Zulke extravagante claims worden niet gesteund door de feiten. Het gebruik van zogenaamde *anointed* tapes en video's werd reeds lang toegepast door charismatische bedriegers, en het feit dat CCC dezelfde claim doet voor hun JEZUS film zou een kwestie van grote bezorgdheid moeten zijn voor allen die in bijbelse principes en methodes van evangelisatie geloven en ze praktiseren. The Jesus Film is blijkbaar de trots en vreugde van Bill Bright, die zei dat die het resultaat is van een “visioen” aan hem gegeven door God in de vroege dagen van zijn bediening. Het is nogal duidelijk dat Bright en CCC, voormalig behoedzaam voor charismatische valse leringen en praktijken, dicht naar deze onschriftuurlijke benadering van bediening toegaan (jan.-febr. 1993, *Foundation* magazine). [Zac Bright, Bill's zoon, ging naar Life College, een pinksterschool in Los Angeles, en was een assistent-pastor van een Foursquare-kerk (pinkster), en nu leidt hij een PCUSA-kerk (presbyteriaans). Zac zegt: “Mijn vader beweegt zich in charismatische kringen en steunt mijn bediening waar me dit ook brengt, in charismatische kringen en verder” (3-1996, *Charisma*). Inderdaad, na Bill Bright's dood, bracht *Charisma* hulde aan hem als een man die tongen-spreken niet specifiek tegenstond (Bright zei dit zo in een 3-4-2002 online interview op Crosswalk.com) en hij veranderde zijn oppositie tegen de charismatische beweging in het algemeen)].

Noot over *The Jesus Film*: Hollywood heeft nooit aangedurfd Jezus' gelaat te in beeld te brengen. Men zag de rug van Zijn hand of de achterkant van Zijn hoofd in films zoals *Ben Hur*. Maar nu speelt een man die niet eens belijdt een christen te zijn, de rol van God in het vlees! Komen zij, die door de film “tot Christus komen”, eigenlijk voor de echte Christus dan wel de acteur die zijn rol speelt? Deze acteur, Brian Deacon, beschrijft zichzelf als een “vervallen katholiek” die zijn geloof niet heeft gepraktiseerd: “Ik heb vele twijfels gehad over Jezus' leer”, zegt Deacon. “Ik ben gewoon een acteur. In wil niet de verantwoordelijkheid dragen Jezus Christus te zijn ... Het karakter van Jezus behoort iedereen toe en ik moest mijn eigen stem en emoties vinden voor de rol”. Welke “Jezus” is het die de menigten aantrekt! (12-1995, *The Berean Call*). [Zie de recensie van *The Jesus Film*].

► In een brief dd. 31-10-1995, zei Bill Bright: “Het aantal moslims die een visioen van Jezus zien neemt toe. We kunnen niet negeren wat de Geest van God aan het doen is”. Hij zei dat CCC's Midden-Oosten directeur duizenden brieven heeft ontvangen van moslims, waarbij velen vertellen dat zij Jezus zagen in een droom. “... miraculeuze, ongelofelijke verhalen van visioenen. Moslims zien de opgestane Christus!” (1-12-1995, *Calvary Contender*). Volgens Bright werden de meeste van deze veronderstelde waarnemingen van Jezus door moslims in Irak en Noord-Afrika gedaan, en dit kwam in relatie met hun zien van *The Jesus Film*. Geloof hechten aan Jezus-verschijningen betekent het ontkennen van de genoegzaamheid van de Schrift om de verlorenen te bereiken, en het afnemen van de duidelijke leringen van Gods Woord (herfst 1995, *The PROJECTOR*).

► Bright maakte dikwijls duidelijk dat hij en CCC erg open stonden voor compromis met de wereld indien dit zou helpen om de cijfers te verhogen -- CCC stond erg open voor zulke dingen als het gebruik van “christelijke” goochelaars om Christus te prediken (b.v.: “Andre Kole, gekend als een van Amerika's voornaamste illusionisten, ook gekend als een van de belangrijkste uitvinders van goocheltrucs ... is een bijzondere vertegenwoordiger van de CCC-staf. Hij gebruikt de fantasie

van illusionisme om aandacht te trekken voor het presenteren van de realiteit van Christus”), en de “christianisering” van wereldlijke muziek:

“Het is het objectief van de muziekbediening van Campus Crusade for Christ de eeuwenoude liefde van God en de opwindende boodschap van Jezus Christus te presenteren aan een generatie die op grote schaal niet reageert op de traditionele benadering. Het programma is daarom ontworpen om middelbare en universitaire studenten aan te trekken, om hun aandacht vast te houden op de sound die zij graag horen en gewoon zijn, en Jezus Christus aan hen te presenteren op een manier die overeenstemt met hun noden” (*Come Help Change the World*, p. 159).

CCC heeft altijd een accommodatie gemaakt met rock muziek, niettegenstaande het feit dat niets zo tegengesteld is aan het Evangelie als de ethos⁴ van rock. Rond 1984 produceerde Paragon Experience, een bediening van CCC, een multimediatproductie: “The Dreamweaver”. Anders dan traditioneel filmentertainment bevat “The Dreamweaver” slechts twee minuten praten. In plaats daarvan wordt de verhaallijn gecommuniceerd door het gebruik van visualiteiten die precies gesynchroniseerd zijn met de songteksten van eigentijdse muziek zoals deze van de Beatles, John Denver, Simon en Garfunkel, Kansas, Styx, en anderen, waarbij deze stereofonische muziek vermengd wordt met drama. Hoe kan de muziek van de wereld Gods boodschap overbrengen? Antwoord: dat kan ze niet. (*New Neutralism II*, pp. 42-47). [Bright sprak ook op het “Fishnet ‘91” rockconcert (9-1990, *Flashpoint*, p. 3), en was in ZTV’s raad van adviseurs (6-1991, *Charisma and Christian Life*, p. 64). ZTV is een belangrijk 24-uurs muziek-videonetwerk, met als doelgroep 12-34 jarigen].

► CCC’s “Here’s Life Publishers” publiceerde mormoons auteur Darrick Evenson’s boek, *The Secret Message of the Zodiac*. Om zijn sektarische/mormoonse banden te verbergen, schreef Evenson onder het alias van Troy Lawrence. (Verslag in de 15-12-1991, *Calvary Contender*). CCC heeft vanzelfsprekend erin toegestemd belijdende evangelicals, die hun boeken kopen, te helpen bedriegen. [Here’s Life Publishers werd verkocht aan Thomas Nelson Publishers in begin 1992].

► Vóór hun verkoop aan Nelson publiceerde CCC’s Here’s Life Publishers ook Neil Anderson’s [volg de link] 1991 boek, *Released From Bondage: True Stories of Freedom* (vrijheid van “obsessieve gedachten, schuld en pijnlijke herinneringen, dwangmatig gedrag, satanisch ritueel misbruik, kindermisbruik en demonische bolwerken” zegt de ondertitel). Dit boek zou terecht “obsceen” kunnen genoemd worden, omdat het verhaal na verhaal brengt van mensen die naar veronderstelling bevrijd werden van demonische invloed/invasie/bezetenheid door Anderson’s “7 Stappen naar overwinning” programma. Anderson openbaart alle vuiligheid (lugubere details van de seksuele immoraliteiten van hen die geïnterviewd werden) wanneer mensen hun levens onthullen aan hem.

Ook gepubliceerd door Here’s Life was James G. Friesen’s *Uncovering the Mystery of MPD*, een 1991 boek gepubliceerd als een gezaghebbende tekst voor christenen die te maken hebben met multiple personality disorder. Het boek promoot zowat elke seculiere mythe rond MPD, zogenaamde onderdrukte jeugdherinneringen, satanisch ritueel misbruik (SRM), en geestelijke oorlogvoering, inbegrepen occulte visualisatie. Het boek is geheel gebaseerd op individuele verklaringen (d.w.z. “verhalen”) in plaats van wetenschappelijke objectiviteit of degelijke bijbelse exegese. Friesen hecht zelfs geloof aan het “werk” van pantheïstisch new age psycholoog M. Scott Peck aangaande MPD en SRM.

► Door het onderschrijven van het boek, *Say Yes!* (1991), van oecumenisch evangelist Luis Palau, zei Bill Bright: “Ik ... ben altijd onder de indruk geweest van hem en zijn bediening voor onze Heer. Zijn verbintenis ... het prediken van het zuivere evangelie heeft het lichaam van Christus samengebracht ... om de Grote Opdracht te helpen vervullen”. Palau is een katholieke sympathisant wiens oecumenische boodschap zwaar verwaterd is met populaire psychologie en arminiaans easy-believism.

► Promise Keepers is de gigantische, nieuwe (1991) “mannenbeweging” onder belijdende evangelische christenen. Hun wortels zijn katholiek en charismatisch tot op het bot. Hun contradictorisch standpunt over homoseksualiteit; hun promotie van seculiere psychologie; hun onschriftuurlijke vervrouwelijking van mannen; hun uitbeelding van Jezus als een “fallische messias” die bekoord

---

⁴ Ethos: morele houding.

wordt tot homoseksuele handelingen; en hun oecumenische en onbijbelse leringen, zouden elke ware christen moeten ontraden om met hen te participeren. Promise Keepers bewijst zich als een van de meest ongodelijke en misleidende bewegingen in de annalen van de christelijke geschiedenis. Niettegenstaande was **Bill Bright** een promotor van, en frequent spreker voor, deze oecumenische, charismatische, gepsychologiseerde mannenbeweging. (Bright was ook een bijdragend auteur voor het 1994 PK-boek *Seven Promises of a Promise Keeper*).

► Een andere CCC-aanpassing is deze naar de charismatische beweging toe. (“Ik hou van hun geesteshouding”, zei hij, en voegde eraan toe: “Zij zijn volwassen geworden en wij zijn volwassen geworden”). Volgens *Evangelical Newsletter* van 27-5-1983, hief CCC zijn ban op voor het spreken in tongen door leden van hun wereldwijde staf. De ban werd opgelegd in het midden van de jaren (19)60 toen de charismatische beweging de mainstream denominaties binnenkwam. Sommige waarnemers denken dat Bill Bright beïnvloed werd door zijn charismatisch-geneigde oudste zoon. Bovendien, op CCC’s “Here’s Life, Korea” Crusade, nam de new age/charismatische David Yonggi Cho, pastor van de 150.000 leden tellende Full Gospel Central Church van Seoul, een leidende rol. [Bright bezocht ook charismatische “Laughing Revival” meetings, en heeft gezegd dat hij Gods aanwezigheid kon voelen in de Toronto Blessing (d.w.z. de “Holy Laughter” movement) (17-4-1995, *Christian News*)]. [Zie: Lachen in de Geest?].

Bright heeft ook een techniek benadrukt met de naam “spiritual breathing” (geestelijk ademen) - een discipline die hij bedacht voor het uitademen van beleden zonden en het inademen van reiniging en bekrachtiging door de Heilige Geest. Hij zei dat “spiritual breathing het ene ding is dat mijn hart constant in vuur zet voor Hem”: “Hier ben ik, Bill Bright, een erg zondige, slechte persoon. Christus komt om binnen in mij te leven, hij stierf aan het kruis voor mijn zonden - verleden, heden en toekomstige. Mij werd beloofd dat als ik in het licht wandel, het bloed van Jezus mij reinigt van alle zonden. Niet leven in de vreugde van de opstanding is onze Heer onteren, want hij gaf ons de kracht. Het is als een auto duwen in plaats van ermee te rijden”. (14-7-1997, *Christianity Today*).

► Op CCC’s tweejaarlijkse “national staff leadership meeting” in Ft. Collins, Colorado, 20-7-1995, zei Bright: “Honderden Campus Crusade for Christ stafmedewerkers bekeerden zich van persoonlijke zonden ... de meest significante meeting in de 50 jaren van onze bediening ... Nadat ze eindigde zeiden deelnemers dat zij emotioneel leeggelopen waren maar vreugdevol omdat zij wisten dat zij God ontmoet hadden”. Dit type van openbaar emotionalisme is typisch voor de charismatische beweging vandaag. (Verslag in *The PROJECTOR*, herfst 1995).

► CCC heeft ook een alliantie gesmeed met het godslasterlijke, charismatische Trinity Broadcasting Network (TBN), in eigendom van en geleid door Paul en Jan Crouch. De TBN-nieuwsbrief stelt: “Het opwindende nieuws is dat Dr. Bill Bright van Campus Crusade for Christ een team gestationeerd heeft in El Salvador, gereed voor de productie van Spaanstalige christelijke programma’s. Zij HOUDEN VAN de gezalfde Divine Healing diensten daar. Het Lichaam van Christus komt samen in El Salvador -- niet-katholieken en katholieken HOUDEN VAN christelijke Tv en mensen van overal in El Salvador komen tot Jezus!” (Verslag in de *Calvary Contender*, 15-2-1991).

Paul & Jan Crouch

In zijn nieuwsbrief van 2-1993 zegt Crouch: “God brengt Zijn kerk samen! De oude denominationele barrières komen naar beneden! Enkele maanden geleden nog hadden we het voorrecht om aan te sluiten met Vern Jackson, Dr. Adrian Rogers, Dr. **Bill Bright**, Dr. E.V. Hill, en Dr. D. James Kennedy en vele pastors en bedienaars van over de hele natie, voor een grote Oproep tot Gebed voor Amerika! Onze avondlijke nieuwsuitzendingen klinken alsof men voorleest uit Openbaring! Amerika -- het is tijd om te bidden!” Allen worden samen met Paul en Jan Crouch afgebeeld in hun blad.

► CCC’s Bill Bright onderschreef en participeerde in de *National Evangelistic Census* (NEC) van 9-1995, een Kingwood, Texas charismatische/oecumenische bediening om “de natie terug te brengen tot God door onze steden te winnen voor Jezus”. NEC-sponsort een jaarlijkse “census”⁵/globaal buurtonderzoek waarbij teams van twee personen van deur-tot-deur gaan met vragen uit een formu-

⁵ Census: volkstelling.

lier en waarbij zij het “evangelie” voorstellen; een NEC-brochure voorspelt: “De engelen in de hemel zullen krijsen wanneer het doel van 25 miljoen zielen op een dag gewonnen zullen zijn voor Jezus!” [Onder de andere onderschrijvers bevinden zich Youth With A Mission (YWAM; volg de link), de E-Free Church, en A.D. 2000 & Beyond Movement, zowel als de hyper-charismatici John Osteen, John Hagee, Charles en Frances Hunter, Frederick K.C. Price, Morris Cerullo, Marilyn Hickey, Dick Eastman, Jack Hayford, en Richard Roberts]. CCC heeft ook geparticipeerd in de jaarlijkse oecumenische/charismatische *March For Jesus* campagnes. Bright zelf diende in de National Advisory Board voor de *March for Jesus*).

► CCC's “The Jesus Film Project” is een van de “zendingsagentschappen” van *Adopt-A-People* (Colorado Springs, Colorado), een zendingsstrategie die, in plaats van te focussen op landen en zendelingen, zich focust op groepen mensen of “volkeren”/stammen. Hun oecumenische motto is: “Een kerk voor elk volk”, en ze publiceert een “Lijst van onbereikte en adoptabele volkeren” door middel van hun “Adopt-A-People Clearinghouse” (co-publicatie door A.D. 2000 & Beyond Movement en de SBC Foreign Mission Board). Beschikbare hulpbronnen zijn o.a. boeken door A.D. 2000's Luis Bush en Jay Gary. (Andere zendingsagentschappen zijn TEAM en YWAM; volg de link).

► Het 9-1993 *Charisma* had een reeks artikelen die het nalatenschap bespraken van de “Jezusbeweging” van de late jaren (19)60. Sommige sleutelwoorden/uitdrukkingen die deze beweging karakteriseerden waren: seksuele revolutie, acid generation, lang haar, hippies, rock/folkmuziek, rebellie, anti-oorlog protest, peace, love, “Jesus freaks”, bloemenkinderen, communes en koffiehuisbedieningen. Vooral Chuck Smith en Calvary Chapel werden besproken. De “Jesus movement” hielp het wildvuur verspreiden van de charismatische beweging, samen met zijn CCM. Het gaf vitaliteit aan **Campus Crusade**, Youth With A Mission, en Jews for Jesus. Cornerstone magazine (indirect) en Greg Laurie (een vroege Calvary Chapel bekeerling), zijn ook producten van de Jezusbeweging (15-9-1993, *Calvary Contender*).

► Het Council for National Policy (CNP), gesticht in 1981 door Tim LaHaye, is een conservatieve “opleidingsorganisatie”. Hun doel, volgens de weinigen in de organisatie die er iets over kwijt willen, is het samenbrengen van conservatieve topleiders van over het hele land en hen toestaan te luisteren naar conservatieve sprekers die hun perspectief geven over tal van onderwerpen van de dag. Het is een opleidingsorganisatie die “voorziet in een gelegenheid om op elkaar in te werken, het uitwisselen van informatie, onderricht m.b.t. kritische onderwerpen, en het herdistribuëren van informatie naar het publiek” (Art Kelly, Vice President CNP Action, Inc., 7-12-1993). Maar is er meer aan de hand met het CNP dan het schijnt?

Meetings van het CNP zijn gesloten voor het publiek en de media. Lidmaatschap is vertrouwelijk. Wanneer gevraagd wordt of de organisatie christelijk is, zegt Mr. Kelly van niet: “Er zijn ook leden van het joodse geloof”. Lidmaatschap gebeurt enkel bij uitnodiging: “Eén lid inviteert een ander lid”, zei Kelly. “Het lidmaatschapsgeld bedraagt \$2000 per jaar voor gewoon lidmaatschap en \$5000 per jaar voor leden van de ‘Board of Governors’. Het CNP, en CNP Action Inc., vragen afzonderlijke gelden, alhoewel velen een dubbel lidmaatschap hebben”.

James Dobson was minstens 10 jaar een lid van het CNP, zoals ook Marlin Maddoux, D. James Kennedy, **Bill Bright**, en de Christian Coalition's Pat Robertson. CNP-conferentiesprekers roepen typisch op voor conservatieve politieke actie, beleidsmaking, of zelfverbetering van een of andere aard.

► Sommige evangelicals moesten CCC verlaten omdat Bill Bright niet wilde dat dispensationele theologie zou geleerd worden in de organisatie - het is te negatief. Hij vond dat eens dat de wereld gered zou zijn, er dan een belangrijke tweede stap zou komen in een betekenis van heiliging (dat linkt hem aan Charles Finney). Gelovigen zouden automatisch de maatschappij reconstrueren. Zij zouden oorlog en racisme, enz. een halt toeroepen. Bright stond zijn sociale agenda toe zijn eschatologie te reviseren. Nieuw-evangelicalisme kwam voort uit pre-millennialisme maar maakte een belangrijke omschakeling naar a-millennialisme of post-millennialisme (*New Neutralism II*, pp. 42-47).

► Bill Bright onderschreef persoonlijk het boek van Hugh Ross (1989/1991) *The Fingerprint of God*, dat een polemieek is voor progressief creationisme/theïstische evolutie, en daardoor is dat een *verloochening* van het orthodoxe Christendom met zijn letterlijke/factuele/historische interpretatie van de eerste 11 hoofdstukken van het boek Genesis: “Hier hebben we een machtig nieuw instrument voor het overtuigen van sceptische geesten van de geloofwaardige en onweerstaanbare basis voor persoonlijk geloof in Jezus Christus”.

Door deze onderschrijving kunnen we enkel aannemen dat Bill Bright akkoord ging met Ross’ evolutionaire filosofie. Samen met andere dingen leert Ross dat de aarde miljarden jaren oud is en dat fysische dood ten volle bestond lang vóór Adam. (Maar zou dit geloof niet de doctrines van zonde en redding ondermijnen? Indien dood en bloedvergieten al bestonden vóór Adams rebellie tegen God, wat is dan “het loon van de zonde”⁶ en hoe heeft de ingang van de zonde de dingen dan veranderd? En als de dood de zonde voorafging, dan is de dood niet de straf op zonde, en Christus’ dood aan het kruis bereikte dan niets!) Vermits zo’n evolutionaire en oude-aarde-denken totaal onverenigbaar is met het werk van Christus, zou het dan niet een vereiste moeten zijn dat het hoofd van een belangrijke “evangeliebediening” een letterlijke creationist is?

► Lee Strobel, toen pastor bij kerkgroei-goeroe Bill Hybels’ Willow Creek Community Church in South Barrington, Illinois (nu is hij pastor bij Rick Warren’s Saddleback Valley Community Church), schreef een aantal ketterse boeken waarvan één met de titel *Inside the Mind of Unchurched Harry & Mary: How to Reach Friends and Family Who Avoid God and the Church* (1993). Het boek wordt in zijn voorwoord onderschreven door Bill Hybels, en op de omslag onderschreven/aanbevolen door dertien nog ergere neo-evangelische “psychologizers”, inbegrepen Max Lucado, Tony Campolo, Howard Hendricks, Stuart Briscoe, C. Peter Wagner, Joseph Stowell, Elmer Towns, **Bill Bright**, en Gary Collins. In dit boek maakt Strobel duidelijk dat hij zich niet tot Hybels’ kerk aangetrokken voelde door de boodschap van waarheid, maar door de muziek van de wereld. Nadat hij zich comfortabel voelde bij de muziek en de moderne stijl van aanbidding, bereedeneerde hij zijn eigen weg naar bekeringservaring. Strobel is compleet ingesteld op een *noden gebaseerde religie*. Zijn doel is tegemoet te komen aan de noden van mensen, gebaseerd op zijn eigen perceptie, in plaats van eer te geven aan ’s mensen verplichting eer en aanbidding te geven aan God. Strobel’s doel is uit te vissen wat werkt, en niet uit te vissen wat bijbels is. Zijn doel is de verloren, onwedergeboren mensen te behagen, en niet God te behagen. Als je het boek leest van Strobel (en dat zijn wegens de onderschrijving ook **Bill Bright**’s gedachten) dan krijg je het idee dat het probleem met mensen is dat zij louter niet kerkelijk zijn. In tegendeel, zij moeten als verlorenen gezien worden die een Redder nodig hebben. (Bron: *Plains Baptist Challenger*, pp. 5-7, 1-1996).

► Voor een aantal jaren was CCC’s hoofd-collegebediening/stafflid/woordvoerder Josh McDowell. (Alhoewel hij occasioneel nog steeds spreekt op CCC college “crusades”, en CCC hem nog steeds aanduidt als “Josh McDowell Ministry, Campus Crusade for Christ”, is McDowell niet zo invloedrijk meer in CCC als hij eens was. Zijn psychologische/zelfliefdeleringen, echter, blijven een integraal deel uitmaken van het College Life evangelisme en discipelschapsmaterialen). Eens gekend voor zijn degelijke apologetiek (b.v. *Evidence That Demands a Verdict, Answers to Tough Questions, and Reasons Skeptics Should Consider Christianity*), werd McDowell blijkbaar bekeerd tot een ander evangelie, een dat “beter verkoopt”: het humanistische evangelie van self-love/self-esteem. Zijn huidige boodschap kan best omschreven worden als: (a) veeleer een zwak zelfbeeld dan zonde is de oorzaak van ’s mensen problemen, en (b) een verbeterd zelfbeeld vermindert of elimineert ’s mensen problemen. Een ander CCC-stafflid dat hetzelfde soort van religieus humanisme onderwijst als McDowell is Dennis Rainey (auteur van *Building Your Mate’s Self-Esteem*); Rainey is CCC’s directeur van Family Ministry (officieel “Executive Director, FamilyLife, Campus Crusade for Christ”).

Het blijkt dat Bill Bright helemaal eenstemmig was met de zelfliefdeleringen van Rainey en McDowell, zoals bewezen wordt door zijn onderschrijving van R.C. Sproul’s 1991 “zelfliefdelhandleiding” *The Hunger For Significance* [de gereviseerde editie van zijn (Sproul’s) 1983 boek, *In Search of Dignity*]: “Dit boek moet door iedereen gelezen worden die graag het self-esteem [zelfachting/zelftrots] van anderen wil opbouwen”. Bovendien kan men in een “bijzondere uitgave” van

---

⁶ Romeinen 6:23.

één van CCC's publicaties, getiteld *Lifeskills*, zowel psychoketterij vinden als een aantal ongepaste, pop-psychologie-citaten van welbekende figuren zoals Madonna en Oprah Winfrey (Zie "Campus Crusade for Christ & PSYCHOHERESY" jan.-febr. 1996, *PsychoHeresy Awareness Letter*). Ook onderhoudt CCC een nationale 35-paginalijst van goedgekeurde professionele psychologische counselors (d.w.z. psychotherapeuten) om stafleden te helpen "omgaan met problemen in hun levens". Als een stafmedewerker een counselor raadpleegt van de lijst, betaalt CCC de kosten terug. Deze procedure van terugbetaling voor psychotherapie voor stafleden, is bewijs van psychoketterij in de organisatie, en een erkenning van de kant van CCC dat Christus niet genoegzaam is voor levensproblemen. (Zie "Campus Crusade for Christ: Psychologizing (Therapizing) the Saints," juli-aug. 1996, *PsychoHeresy Awareness Letter*).

► Gepromoot door zulke vroegere en huidige CCC-leiders als Bill Bright, Jon Braun, Peter Gillquist, Gordon Walker, Dick Ballew, Jack Sparks, en anderen, is de dwaling dat vermits de zonden van de gelovigen reeds volledig vergeven zijn, er geen reden is om hen te bekeren. Miles Stanford wijst erop waarom deze leer een "schadelijke afwijking" is: "De belangrijkste bediening van de Heilige Geest vandaag is aan ons de Heer Jezus Christus als ons nieuwe Leven te onthullen, en onze geesten en harten met Hem bezig te houden. Als wij afdalen in het inwonende Adamitische leven en als gevolg daarvan zondigen, wordt de Geest bedroefd en moet Hij ons occuperen met onszelf en onze zonden, opdat een eerlijke belijdenis aan de Vader herstel mag brengen van de gemeenschap". (Overigens: Braun, Gillquist, Walker, Ballew, en Sparks zijn nu allen oosters-orthodoxe priesters!)

► Oosterse orthodoxie (niettegenstaande haar afscheiding van Rome sinds 1054 n.C. wegens het gezag van de paus) is fundamenteel in hetzelfde valse evangelie verwickeld als het rooms-katholicisme: redding door kerklidmaatschap, sacramenten en werken. In recente jaren hebben een verrassend aantal evangelicals zich verenigd met de orthodoxe kerk. Verscheidene voormalige stafleden van CCC (Pete Gillquist, John Braun, Dick Ballew, Jack Sparks, enz.) zijn zelfs orthodox priester geworden. En waarom niet? CCC heeft reeds lang rooms-katholicisme en oosterse orthodoxie als waar Christendom geaccepteerd. Zoals één staflid getuigt die orthodox priester werd: "Tijdens mijn 2,5 jaar staflid [op het CCC-hoofdkwartier] ... participeerde ik ten volle in de nabij gelegen Grieks-orthodoxe parochie Saint Prophet Elias ... CCC moedigde mijn actieve participatie aan ..." [Peter E. Gillquist, ed., *Coming Home: Why Protestant Clergy are Becoming Orthodox* (Conciliar Press, 1992), 64. (Verslag in de 6-1995, *The Berean Call*)].

► In 1980, schreef Dr. Charles W. Dunn, departementshoofd en professor politieke wetenschappen aan de Clemson Universiteit een boek met de titel: *Campus Crusade: Its Message and Methods*. Dunn was toen faculteitsadviseur voor CCC te Clemson. Hij werd overtuigd dat bij CCC bijbelse principes gecompromitteerd werden. Als gevolg daarvan nam hij het op voor bijbelse principes, nam ontslag als diaken van een lokale Southern Baptist kerk, en brak met CCC.

Dunn concludeerde dat de CCC-boodschap op cruciale punten bedrieglijk verschilt van de bijbelse boodschap. De wereld wil weten of een boodschap werkt, maar de Bijbel vraagt eerst of de boodschap zelf correct is. Dunn concludeerde dat één reden waarom CCC's boodschap zo populair is, het feit is dat Campus Crusaders worden geleerd geen "christelijk jargon" te gebruiken, zoals getuigenis, berouw en bekering, bloed, hel, zonde, redding, heiliging en afvalligheid. Voorbeeld: wanneer CCC's evangelisatiemiddel "De vier geestelijke wetten" voor het eerst werd gedrukt, werd het woord "repentance" (berouw) overgeslagen. En alhoewel later het woordje berouw wél verschijnt, neemt ze niet de dominante positie in zoals in de Bijbel. Kan er redding zijn zonder berouw? Dit is een techniek in een psychologische verpakking, ontworpen voor de massaproductie van "christenen". Het slijpt de scherpe kanten van de mens af, terwijl hij in werkelijkheid naakt, noodlijdend, en veroordeeld is voor een heilige God.

Een ander voorbeeld gegeven door Dunn is het niet gebruiken van het woord "saved" (gered) door CCC. Zij veranderen de terminologie, zoals "bid om Christus te ontvangen" in plaats van gered worden (vgl. Johannes 1:12; Romeinen 10:9). Mensen moeten weten dat gered worden betekent dat men zijn leven overgeeft aan de Heer Jezus Christus, niet louter "bidden om Christus te ontvangen" en dan vasthouden aan de oude levenswandel (Lukas 19:10). En met betrekking tot apostasie (afvalligheid) eist de Bijbel dat christenen zich daarvan afscheiden, maar CCC sluit zich aan bij apostasie.

Voorbeeld: de meeste studenten en stafleden van CCC waarmee Dunn verbonden was, weigerden standvastig afvallige kerken en denominaties te verlaten.

Dunn zegt dat hij geen weet had van een organisatie die meer de nadruk legt op het bereiken van de “influentials” (invloedrijken) in de maatschappij dan CCC. Bill Bright beweerde fervent dat zij de *leiders* wilden winnen voor Christus, die daarna anderen zouden beïnvloeden voor Christus -- dat is een erg goede wereldse logica, maar ze is niet bijbels. Jezus riep niet de “groten en machtigen” om zijn 12 discipelen te zijn. En toen Paulus bekeerd werd op de weg naar Damascus, trok God hem voor drie jaar naar Arabië, op deprogrmerings- een omscholingsmissie. Er is geen bijbels bewijs dat Paulus’ eerdere prestigieuze positie een belangrijke factor was voor het winnen van bekeerlingen later. (Bronmateriaal: *Campus Crusade: Its Message and Methods*).

► Tot slot: het is interessant te leren wat er gebeurt met dezen die het niet eens zijn met de leiding van CCC. Genomen uit CCC’s bedieningshandleiding, zeggen zij: “Een kritische houding van een stafmedewerker van de Campus Crusade bediening, of van andere enkelingen of groepen, zal beschouwd worden als bewijs van trouweloosheid aan Christus, en zal aangenomen worden als een daad van ontslag” (*I FOUND IT!*, p. 108). Kan u dit geloven: geen kritiek mogelijk van staflid, enkeling noch groep in Campus Crusade for Christ! **Een koude dictatuur!** Het hele idee van geen negatieve gedachte te mogen verwoorden tegen de leiders, en dat gelijk te stellen aan trouweloosheid aan Jezus Christus, maakt van Campus Crusade God zelf!

Lees ook:

- “De vier geestelijke wetten” versus Paulus’ Evangelie:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/4-geestelijke-wetten.pdf>
- Onbijbelse voorstellingen van het Evangelie:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/evangelisatie.pdf>
- “God heeft de zondaar lief maar haat de zonde?”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/LoveSinner.pdf>
- Mijn leven aan Jezus geven en Jezus uitnodigen in mijn hart?:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Jezus-in-mijn-hart-vragen.pdf>
- “Is Johannes 3:16 een liefdesverklaring gericht tot de zondige mens?”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Liefde-bedenkingen.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm